

NOVIOCACTUM

Digitale nieuwsbrief van de afdeling Nijmegen van

Succulenta

Jaargang 9 nummer 7, juli 2024

Gerard Hendrickx

* Peij, 9 februari 1936 † Millingen aan de Rijn 27 juni 2024

Afdeling
Nijmegen

succulenta

Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers
van cactussen en andere vetplanten

SAMENSTELLING BESTUUR VAN DE AFDELING NIJMEGEN

Theo Heijnsdijk   0487 – 542704
voorzitter   th.heijnsdijk@gmail.com

Johanna Jongekrijg   06-30426230
penningmeester   johannajongekrijg@gmail.com

Riet Maessen   024 – 3440425
secretaris   rietmaessen@xs4all.nl

REDACTIE NOVIOCACTUM

Ben Groen   06– 50996256
    legroen28@gmail.com

Contributie: € 20,- per jaar (huisgenootleden € 10,- per jaar)

Bankrekening NL12ABNA0805932216 t.n.v. J. Jongekrijg en/of
T. Heijnsdijk

Bijeenkomsten:

Wijkcentrum De Schakel, Archimedesstraat 9, 6533 MA Nijmegen

De 2de dinsdag in de maand behalve juni-augustus. Aanvang 19.30 precies.

Agenda

9 juli kasbezoek Mireille Riesenbeck, Deelseweg 28, 6816 TS Schaarsbergen

13 augustus kasbezoek Tonnie Jacobs, Heikampseweg 27, 6598 BR Heijen

Er is cactusvoeding te koop bij Johanna. S.v.p. van te voren bestellen via WhatsApp.

Peters Professional Combi-Sol 6-18-36 + 3 MgO + Te

Toepassing: 1 gram per liter gietwater.

€ 1,00 per zakje van 200 gram

Redactioneel

Het bericht van het overlijden van ons clublid Gerard Hendrickx kwam onverwacht en hard binnen. Gerard was een sympathiek mens en een prettig clublid, die zo lang het kon, aanwezig was bij onze vergaderingen. Hij keek uit naar de clubavonden, Gerard zei dat die als enige nog waren overgebleven van de genoe-gens van vroeger. Fijn dat wij als medeclubleden hier aan hebben kunnen bijdragen. Het komt mij voor dat na zo'n bericht een stukje over een plant niet past. Deze keer doe ik verder het zwijgen toe.

Jac heeft een gedachtenis aan Gerard geschreven, die in dit nummer is opgenomen. Dank Jac.

Ben Groen

Gerard tijdens kasbezoek, Cuijk augustus 2023

Herinnering aan Gerard Hendrickx

Het was donderdagavond laat toen ik thuiskwam en Nia me vertelde dat Truus had gebeld: Gerard isoverleden. Een ongelooflijk en verdrietig bericht. Zaterdag ervoor, 22 juni, zaten we met Gerard en Truus nog op het binnenterras van Gasthuis St Jan de Deo in Millingen, waar Gerard eind maart naar was verhuisd na een tijdelijk verblijf in herstelhotel Dekkerswald. In het zonnetje gezeten aten we een ijsje dat ons werd aangeboden. Over de goede verzorging in dit huis – met veel vrijwilligers -waren we alle vier te spreken.

Sinds het najaar ging het duidelijk minder goed met Gerard. Hij was thuis tot tweemaal toe gevallen. Maar dat kon hij zich niet meer herinneren. Evenwichtsstoornissen speelden hem parten. Zijn gehoor was al niet best. Daarvóór had hij ook al de auto laten staan, omdat het niet meer verantwoord wasdaarmee de avonden van onze Succulenta-afdeling in Nijmegen te bezoeken. Nia had het stuur al eerder van hem overgenomen om het stuk door Nijmegen te rijden, wat voor Gerard minder vertrouwd was dan de bekende route naar Millingen aan de Rijn.

Tijdens onze bezoeken aan Dekkerswald in Groesbeek en Het Gasthuis in Millingen zagen we hoe Gerard het zo “plezierig” vond als hij ons of andere Succulenta-leden zag. Een brede glimlach verscheen op zijn gezicht. Zijn Limburgse wortels deelde hij met Truus en Limburgs bleef de voertaal in huize Hendrickx. Trots was hij op zoon Jan-Jaap met zijn vrouw Mascha, en kleinzoon Teun – die al snel tot verwondering van Gerard een alternatieve route door Dekkerswald vond. Gerard deed er zijn best om lichamelijk in conditie te blijven. Hij kon zowaar stukjes lopen met de rollator, wat eigenlijk ‘verboden’ was, wat Riet en ik als ‘begeleiders’ een keer te horen kregen van het personeel. Hij was wel tevreden met zijn prestaties. Het voortbewegen ging vanaf de opname al een heel stuk beter. Hij ontmoette er ook een oud-collega van zijn vroegere werk bij Philips. In Dekkerswald las hij nog af en toe de NRC. Wel vroeg hij zich af: Waarom ben ik hier? In weloverwogen bewoordingen legde hij de situatie uit om vaker tot de machteloze conclusie te komen: “Ik snap er niets van”. En hij wilde alles zo graag begrijpen. Daarvoor spande hij zich in het verleden tot het uiterste in. Als liefhebber van succulenten had hij zich toegelegd op zaaien onder de juiste omstandigheden. En dat was te zien aan het resultaat. Hij kreeg zagezegd het zaad aan de praat, waar het anderen, in ieder geval ons, niet goed lukte. Kennelijk wist hij de condities en timing te optimaliseren, niet alleen van succulenten, maar ook van andere exoten. Jaren terug nam hij voor ons een boompje mee: een zelf gezaaide parasolden.

Maar nu was alles anders. Niet alles in het leven was meer verklaarbaar, ondervond hij. Over dat hij niet alles precies meer wist, had hij ook wel een plausibele verklaring. “Ik ben ook al 88, he.” Daar was geen speld tussen te krijgen. Maar hij wist ook wel beter. “Je moet het accepteren”, zei hij. “En dat is heel moeilijk.”

Aan Gerard verliezen we een minzaam en toegewijd lid van onze vereniging die trouw bijeenkomsten bijwoonde waar hij gelijkgestemden trof, mensen die zich net al hij konden verwonderen over de groei en bloei van cactussen en vetplanten.

Jac Niessen

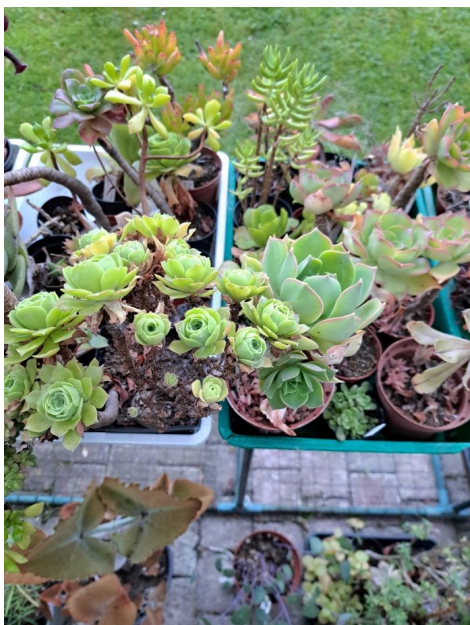
Kasbezoek bij Theo Heijnsdijk op 11 juni 2024

Aanwezig Jan, Jac, Nia, Mireille, Lem, Ben, Lieda, Johanna, Loes, Theo

Je kan niet zeggen dat Theo gebrek heeft aan ruimte. Een opkweekkasje voor zaaigoed en jong materiaal en een grote showkas met uitloop. Bij het bezoek is ruim aandacht besteed aan de kweekkas die als bouw pakket binnenkwam. En een hoop aluminium en kanaalplaat veranderen in een geheel dat ook nog past zonder kieren etc. is geen kleinigheid. Het is gelukt en de kas met middentablet, staat zoals bij iedere liefhebber erg vol met opkweek en ander klein spul. Bij Theo zijn dit veel Astrophytums. Geen namen genoteerd, het is te veel. Knap om zo'n collectie en zo'n grote tuin in prima staat te brengen en te houden. Theo zegt dat het nog wel meevalt, ik denk dat alleen een goede organisator en harde werker dit voor elkaar krijgt. En dan hebben wij het nog niet gehad over de grote kas, waar we na de opkweekkas in kwamen. Heel veel cactussen en veel planten uit alle mogelijke families. Aeoniums, Lithopss en andere mesems, Crassulaceae, Ceropegia. En Theo kende zijn planten, wist waar alles stond en het zag hier ook jaloersmakend goed verzorgd uit. De bijgevoegde foto's vertellen het verhaal.

Dank je wel Theo en Loes voor de leuke avond met goede verzorging met heerlijke lekkernijen, taart en de prettige nazit.

Ben Groen

Excursie 8 juni 2024 naar Meise

Begin dit jaar kwam Jan Braks met het idee om naar de Plantentuin Meise te gaan. Een grote botanische tuin ten noorden van Brussel. Ze hebben daar een grote succulentverzameling. Later hoorde ik dat hij eerder daar geweest was voor de orchideeënverzameling, die zij ook hebben.

We kennen de tuin, omdat veel cactussen van Ludwig Bercht en veel euphorbia's van Wilbert Hetterschheid daar terecht gekomen zijn. Verder zijn Theo, Loes, Riet en ikzelf jaren geleden daar geweest met een Euphorbia-weekend, georganiseerd door de Euphorbia Society. Omdat Wilbert de collectiebeheerder Thomas Cammaerts goed kent, heeft hij de eerste contacten gelegd. Daarna was het lastig om de concrete afspraken te maken, maar uiteindelijk is het goed gekomen.

De deelnemers aan de excursie waren: Theo, Loes, Riet, Jan, Nia, Lieda, Threes, Mireille, Ben en Johanna. Tijs en Wilma zouden zelf rijden, maar moesten op het laatst helaas afzeggen. We moesten al vroeg vertrekken, want het was een behoorlijk stuk rijden. 175 km om precies te zijn. We reden met 3 auto's, waarbij Ben en Johanna naar Oss reden en daar in de auto van Threes stapten. Bij Hazeltonk lasten we een pauze in om onze zelf meegebrachte koffie te nuttigen. Succulenta en Nia trakteerde op koeken. De 3 auto's arriveerden ongeveer tegelijkertijd. Zodat het heel gezellig werd bij de picknicktafel. De reis ging verder voorspoedig, zodat we op de afgesproken tijd bij de tuinen aankwamen. Johanna had reeds digitaal de kaartjes besteld en aan ieder doorgestuurd, maar dat bleek niet vlekkeloos verlopen te zijn.

Thomas Cammaerts kwam al snel aanlopen en liet ons binnen.

We liepen meteen door naar het nieuwe indrukwekkende kassencomplex. Thomas vertelde iets over de versnelde verhuizing van alle planten in november. Niet de meest ideale maand om warmteminende planten te verhuizen. Maar de verwarming van de oude kas had het begeven en er was dus geen optie van wachten tot de lente. Een gedeelte van de nieuwe kas moest versneld afgebouwd worden. Iedereen werd opgetrommeld en in de stromende regen (ook dat nog) werden alle planten verhuisd. Thomas Cammaerts bleek een goede prater, we kregen dus veel informatie en antwoord op al onze vragen.

We zagen al gauw etikettes met: donatie Ludwig Bercht. Veel planten van Ludwig waren al verpot. Ludwig kweekte ze in vrij grove bims. Dat vonden ze daar te grof. Zij kweken bijna alles in een mengsel van ½ bims en ½ flugsand. Flugsand is ook van vulkanische oorsprong, maar veel fijner dan bims.

Een impressie van ons bezoek aan de succulentencollectie

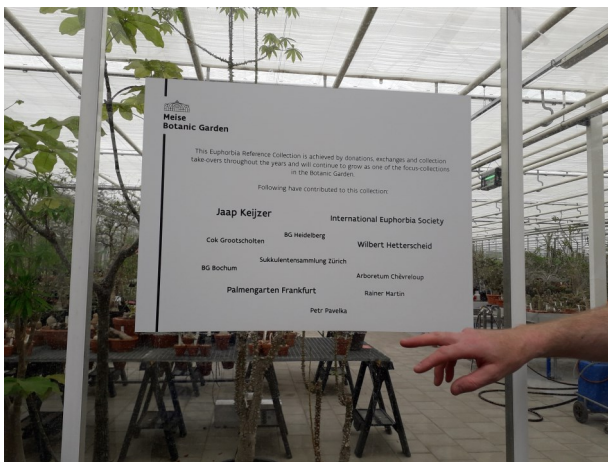

(Opm. In *Succulenta* 2016, nr 6 en 2017, nr 1,2,en 3 staat een heel interessante artikelreeks: *Inerte substraten, een vergelijkend onderzoek van Henk Ruinaard. Hierin behandelt hij uitgebreid het gebruik van o.a. bims en flugsand.*)

Verder geven ze bij iedere watergift ook voeding. Ze gebruiken dezelfde voeding als die wij in de club aanbieden en ook in dezelfde concentratie. Deze voeding winnen ze ook weer terug, doordat ze een eb en vloed systeem toepassen.

De Euphorbia's uit Zuid-Afrika stonden in dezelfde kas als de cactussen, maar de Euphorbia's uit warmere streken, zoals Madagaskar stonden in een andere kas, die warmer gestookt werd in de winter.

Vóór we de kas betraden hing er een groot bord met de namen van de schenkers van de planten. Hoe groter de naam, hoe substantiël de gift. Het was duidelijk dat Jaap Keizer de kroon spande. Maar Wilbert Hetterscheid was ook geen kleine jongen. Behalve Euphorbia's stonden er ook andere (caudex) planten, die uit warmere regionen kwamen.

Euphorbia iharanae

Daarna zijn we nog snel langs andere plantengroepen zoals de *Amorphophallus* en orchideeën gelopen, maar onze maag begon om een lunch te roepen.

Na Thomas bedankt te hebben en een selectie Nijmeegse biertjes overhandigd te hebben, gingen we op zoek naar de Orangerie, waar een restaurant moest zijn. Die was nog niet zo makkelijk te vinden. Er stonden wel borden met plattegronden, maar de legenda ontbrak. Dat was niet zo handig dus.

Later thuis keken we in de folders, die Ben bij de uitgang/ingang meegenomen had, en daarin stond alles duidelijk aangegeven. Helaas. We hadden ons verheugd om gezamenlijk lekker te lunchen. Maar dat viel heel erg tegen. Je kon via een QR-code bestellen en dan op afroep afhalen, maar dat werkte even niet. Het gevolg was een lange rij voor de balie. De keuze was zeer beperkt, het eten nogal matig en de prijs hoog.

Kortom geen succes.

Na de lunch ging een auto direct huiswaarts, de inzittenden van de andere twee wagens besloten nog wat in de tuinen rond te dwalen.

Ben, Theo, Mireille en ikzelf besloten naar de oude Victoriaanse kas te gaan. Deze was echter leeg, de *Victoria amazonica* was hierin gehuisvest geweest, maar was nu naar het nieuwe kassencomplex verhuisd.

Achteraf had ik spijt dat ik niet naar het kassencomplex was teruggegaan. Er was daar nog veel meer te zien, wat toegankelijk was voor het publiek. Maar dat zag ik thuis pas in de folders.

Een reden te meer om nog eens terug te gaan. De tuinen zelf waren prachtig aangelegd en de atmosfeer heel prettig. De terugreis verliep heel voorspoedig en we konden terugkijken op een heel geslaagde dag.

Opm. volgend jaar bestaat de Euphorbia Society 20 jaar en organiseert dan samen met Meise een Euphorbia-weekend.

Johanna Jongekrijg